

KSIĘŻYCZNY (2) *ai*

sg f N księżyczną (1). ◇ A księżyczną (1). ◇ [pl I m księżycznými.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w,

Przymiotnik od „księżyc” ‘satelita ziemi’ (2) :

a. *Należący do księżyca, będący wymkiem działania księżyca; lunaris Cn (2) :*

Wyrażenia: »księżyczna niemoc« (1): Lunaticus, Lunatyk księżyczną niemoc máyący. Mqcz 199c.

»pełnia księżyczna« (1): Senium lunae, Pełnia księżyczna. Mqcz 382b.

b. *[Mający kształt księżyca: Z księżycznými puklerzmi huff/ Amázonfkiégo Rodu Pentezylea walecznicá wiedzie VergKoch 23 (Linde).]*

Synonimy cf KSIĘŻYCOWY.

Cf BEZKSIĘŻYCZNY, DWOKSIĘŻYCZNY, KSIĘŻYCOWY

WG